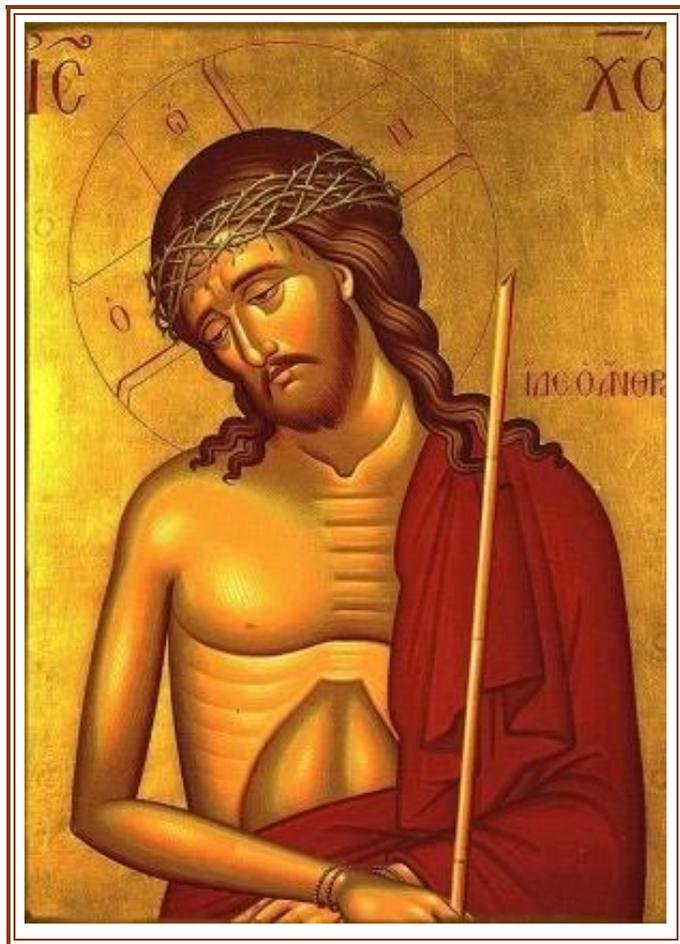

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῆς τῶν 10 Παρθένων παραβολῆς μνείαν ποιούμεθα.

«Ίσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 119

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθσόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

᾽Οτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

᾽Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

᾽Οτι ὁ βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

᾽Οτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενεύχῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Θεάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' ³⁷

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἔρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὴ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορήθη.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἐπι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' ¹⁴²

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἐπι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Προβάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἦχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῆ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσεέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενῆς, κινεῖται βουλευέται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

➤ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

➤ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

➤ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

[σύντομον εἰρμολογικὸν](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

22:15-23:39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ¹⁶καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· ¹⁷εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ· ¹⁸γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ¹⁹ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. ²⁰καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ²¹λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. ²²καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ²³Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν

αὐτὸν ²⁴λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἔάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. ²⁷Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ²⁸Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ³⁰Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ³²ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ³³καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ³⁴Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ³⁵καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. ³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ⁴⁰Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. ⁴¹Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ⁴²λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἔστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ⁴³λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, ⁴⁴εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; ⁴⁵εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; ⁴⁶καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. ¹Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ³πάντα οὖν ὅσα ἔάν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. ⁴δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. ⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, ⁶φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δαίπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί ῥαββί. ⁸ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε. ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητῆς, ὁ Χριστός. ¹¹ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. ¹²ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ¹³Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. ¹⁴Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. ¹⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. ¹⁶Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῶ, οὐδὲν ἔστιν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. ¹⁷Μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; ¹⁸καὶ· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. ¹⁹Μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ²⁰ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· ²¹καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῶ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. ²³Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφιέναι. ²⁴ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! ²⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. ²⁶Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. ²⁷Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ²⁸οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. ²⁹Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ³¹ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ³³ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ³⁵ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ³⁶ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ³⁷Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ³⁸ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Υαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν

σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ραθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαιρίως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ρέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνησον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆς ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιοπίου.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεῖς ξύλω,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.
Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω ἐβδόμη εὔρεν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μυτιλήνης, τοῦ σημειοφόρου (θαυματουργοῦ).

Ἔχει Μυτιλήνη σε καὶ τεθηηκότα,
Ὡς ζῶντα, Γεώργιε, προστάτην μέγαν.
Ζωὴν ἐκ θανάτοιο Ἀπριλίου ἐβδόμη εὔρε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥουφίνου διακόνου.

Σφαγῆς λογισθεῖς ὡς πρόβατον Ῥουφῖνος,
Σφάττει παλαιόν, τὸν διάβολον λύκον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἁγία μάρτυς Ἀκυλῖνα, τὰς χειῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Ὅπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλῖναν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων διακοσίων μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπη ξίφει τελειωθέντων.

Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρικός νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδία.

Τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τρίτης, τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων καὶ τῆς ἐκλεκτῆς σου σύνταξον ποιίμνη καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὴ κ'

ἤχος β'

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἀπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγελίοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἤχος β'

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἥ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτῆρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

ψαλμὸς ρμη'

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ'

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ➤

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Ὁ τῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένους, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ➤

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὑμνον

ἦχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Εὐφρανθήημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμένοι δέ εἰσιν αἱ εὐδύνμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἀμαρτία συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικῆν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῆ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαίδρον ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα σῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἤχος β΄

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν
ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη
πράνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον,
τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας
μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι
τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ΄)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ νοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας
ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ ρ̣ δι̣ —²

α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

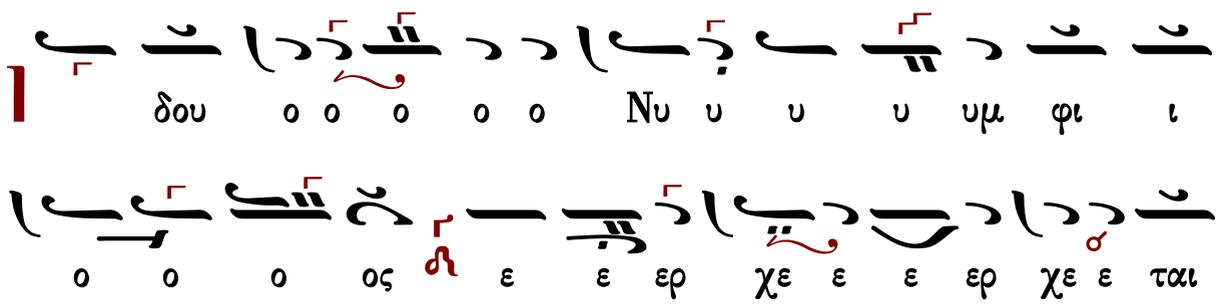

 Π ρο σθεσ αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθεσ αυ
 τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
 Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
 Α α ααλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
 α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
 Γεωργίου Πρωγάκη
 Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

 | δου ο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φι ι
 ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου ⁹μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α α α α α α ας η

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαίων

μέλος ἀρχαίων

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ς ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου του ουου ου ου ου
 ου η ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α ια α α α α α α α α α α α
 ια α α α α α α α α α α α α α α α
 α Αλ λη η η λου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α
 α α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ρι̇ — 12

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην α

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο Θε

ος δι οτι φωστα προσταγματα σου επι της

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συνηνμαθετε οι ενοι κου

ουντες επι της γης

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α ἀλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α ἀλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α ἀλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φ ι ι

ο ο ος ε ε ε ε ε ρ χ ε ε ε ε ε ρ χ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α Βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου Δ 9 μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η η

*τὸ δεύτερον:

- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου ἢ ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.
- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦνται ὅπως ὁ ἄ' ὕμνος.
- ∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη φο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ε ι ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α σ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκᾶ

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α μη η η ην **δ**

Ε χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος **δ** δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης **δ**

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης **δ**

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον **δ** και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται **δ**

Π ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε **δ** προς θες αυ τοις

α α α α α α ια α α α α α ^γ ^δ Αλ λη λου
 ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου ου
 ου ^ζ ^η ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ^κ ^λ
 α α α α α α α ια α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α ^ρ Α
 α α α α α λ λη η η λου ου ου ου ου ου
 ου ^κ ^λ ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α ια α α α α α α α α ^δ

Ἄλληλούια, συντετμημένον

Α α α α α α α λ λ η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α ια α α α

α α Αλ λη λου ου ου ου ου ου ιου ι ι α α α

α α α α Α α λ λ η λου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

Α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Ἰδού ὁ Νυμφίος

Στίχος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργουσύντομον

Σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ρι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*

Ἰδού ὁ Νυμφίος
δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι

ι ι ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σεις ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η σεις ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

ο ο ο ο ος π ρ Α γι ι ι ο ος ει ει ει

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο

ο ο ο ος η ο Θ ε ο ος η η μ ω ω ω ωων

πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο μου Δ ρ

σω ω ω σο ον η η η η μας ρ

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

Ἰδού ὁ Νυμφίος

[μέλος ἀρχαῖον](#)

[ἀργοσύντομον](#)

[σύντομον](#)

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα A α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων πρε σβει αις του Προ οδρο ο ο ο ο ο ο

μου σω ω ω σον η η μας

ἀργουσύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος

σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμφι ος ερ χεται εν τω με σω

της νυ υ χτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο

ου ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε

πα α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν

τα βλε πεουν ψυ υ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε

χθης ι να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και

της βα σι λει ας ε ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα

α να α νη ψον κρα α ζου ου σα Α α γι ο ος α γι ος

α γι ος ει ο Θε ε ος η μων πρε σβει αις του Προ

δρο ο ο μου σω ω σον η η μας

Τὸ τέλος τοῦ γ'

* δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον

η μα α α ας

Καθίσματα

Γεωργίου Πρωτοψάλτου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι'

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.111#

Τ ον Νυμ φι ο ο ον α δε ελ φοι οι α α γα α
 πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α
 αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν
 α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι πι ι ι
 στει ει ο ορ θη ι ι να α ως αι φρο ο ο
 νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου
 ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ
 ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω

ω ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

α φθα αρ το ον στε ε φα α α νον

Κατεπλάγη Ίωσηφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.112#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου ι ε ρεις

και γρα α α α α μ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι

οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η σαν το ο ον Ι

ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως

εξ ε ε πο ρε ε ε ε ε ευ ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ουου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οισ λα α οισ τι μοι φη σι ι

ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω

ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω σω ω εις χει ει

ει ρα ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι σε

ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου ουου ου ου του

ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ υ υ χα α α

α ας η μων Δ ρ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.113#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην γ ρι

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω μη η

φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει ρι κα τα του ου

ουου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δου

υσ με ε νης κι νει ει ει ειται βου λευ ε ε ται ρ λ

με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο ο σιν ρι

του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι

πτει ⁶λ το σκο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νος ^γδ συ υ υμ φω ω νει ει την πρα α α α α

σιν ⁶λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ^γδ ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην ⁶λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ^ηευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ασ λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος ^ηΧρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τωων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος τοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο θω το α α χραν

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

Τον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας

ε α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω

μεν εν α ρε ε ταις εκ λα α αμ πον τες και αι

αι πι ι ι στει ο ορ θη ι ι ναα ως αι αι φρο ο

ο νι ι ι μοι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι

ου ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει

ει σε ελ θω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ω ω

ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α α μ μα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν ^χ αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων ^Δ της κα τα

κρι ι ι ι σε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε

τας ψυ χα α α α ας η μων ^Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει ^ν κα

τα του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α

λου ο ο ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι ι ι ι η η η η τον ο ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ^η ευ ρι ι σκει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον ^{6 λ} της αυ του ου η η η η μα α ας λυ

τρω σαι με ε ρι δος ^η Χρι στε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των πται σμα τω ων α φε σιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος ^α τοις ε ορ τα ζου σι πο ο

ο ο ο θω το ο α α α χρα α αν τον Πα α α

* ^{γ α} θο ο ο ος σου

* ^{χ γ α} θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

τον Νυμφιον αδελφοι ααγαπηηη
 σωμεν τας λαμπαδας αυτων ευτρεεπι
 ιισωμεν εν αρεταις εκλαααμπον
 τες και πιστει οορθη ιναως αιφρονιιμοι
 οι του Κυριου ουπααρθε εενοι ετοι
 μοι εισελθωωμε εν συν αυτωωειεις του ους
 γαααμους ογαρ Νυμφιος δωωωρονως
 Θεεος πασιπαρεχει τον αααφθαρτον στε
 εφαανον

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο

μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει

εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι

ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα

αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε

το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο

ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε

ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα χρι σε ως

του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

α ας η μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.34/46*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη η φι ι ι

λα αρ γυ υ υ ρει κα τα του Δι δα σκα α λου

ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ται αι βου λευ ε

ε ε ται με λε τα α α την πα ρα α α α α

δὸ ο ο ο ο σιν ^γ του φω τος ε εκ πι ι ι πτει ^β

το σκο ο ο τος δε ^δ χο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος ^γ

συμ φω νει τη ην πρα α α σιν ^β πω λει ει ει τον α τι ι ^δ

ι ι ι μη η η η τον ^γ ο θε εν και αι α αγ ^δ

χο ο ο ο ο νην ^β α μοι βη ην ων περ ε ε δρα ^γ

ευ ρι ι σκει ο α θλι ι ος και ε πω δυ νον θα α να ^δ

α τον ^β της αυ του ου η η μα ας λυ τρω ω σαι με ρι ^δ

δος ^β Χρι στε ε ε ο Θε ε ος ^γ των πται σμα τω ων ^δ

α φε σιν δω ω ρου με ε νος ^β τοις ε ορ τα α ζου ^γ

σι πο ο ο ο θω ^β το α α α χραν τον ^γ πα α α ^δ

α α θο ο ο ος σου

* πα α θο ος σου ου ου ου

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκᾶ

εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

Τον Νυμφιον αδελφοι αγαπησωμεντας

λαμπαδασ εαυτων ευτρεπισωμεν εν αρε

ταις εκλαμποντες και πιστει ορθη ινα ως αι

φρο νι μοι του Κυριου παρθενοι ετοιμοι εισ

ελθωμεν συν αυτω εις τους γααμους ο γαρ Νυμφι

ος δωρον ως Θεος πασι παρεχει τον αφαρτον

στε φά νον

στε φά νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Βουλευτηριον σωτηρα νομια κατα

σου ιερεις και γραμματεις φθωνα θροισαντες

δεινωσ εις προδοσιαν εκινησαν τον Ιουουου

δαν οθεν αναιδωσ εξεπορευεε τοε

λαλειεικατα σου τοις παρανομοις λαοις τιμοι

φησι παρεχεε τε καγω υμιν αυτον παραδω

σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σεως του ου ου του

ρυ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ χα α α α ας η

μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.36/48*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο Ι ου δας τη γνω ω μη φι λαρ γυ ρει κα

τα του Δι δα σκα α λου ο δυσ με νης κι νει ει ται

βου λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν του φω τος εκ πι

πτει το σχο τος δε χο με νος συμ φω νει την πα ρα σιν πω

λει τον α τι μητον ο ο θεν και αγ χο νην α μοι βην

ων περ ε δρα ευ ρι ι σκει ο α θλι ος και ε

πω ω δυνον θα νατον της αυ του η μα ας λυ τρωσαι με

ρι δος Χρι στε ε ο Θε ος των πται σμα των α φε

σιν δω ω ρου με νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω το

α α χραν τον πα α θο ος σου

το τέλος πα θος σου ου ου ου

Διψήδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὦδὴ κ'

Τω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παι δεσ μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ρα θυ μι ι αν α πω θεν η μων βα λω με ε θα

και φαι δραις ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συ ν αν τη σω μεν ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Ἦχος Πά

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.114#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ
ρι ον

Τ ω ω δο γμα α τι τω τυ υ ραν νι ι κω οι
ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι ι νω βλη η θε εν

τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω

ω μο ο ο ο λο γου ου ουν ψα α αλ λο ο ο ον τε ες ε

ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

χορὸς α'

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346*

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρησασα π

και χα ραν τω κο ο σμω ω κυ υ σα σα σε υ μου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι π

Τ οισ μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη σας

η γαρ ω ρα η η ξει ει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει ει τε

α πο δου ου ναι ε κα στω π

α πο δου ου ναι ε κα στω

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην π

ων α μην

εν τη δευ τε ρασου φρι κτη πα ρου σι α δε σπο τα

εν τη δευ τε ρασου φρι κτη πα ρου σι α δε σπο τα

δε ξι οισ προ βα α τοι οισ με συν τα ξον των πται σμα των π

δε ξι οισ προ βα α τοι οισ με συν τα ξον των πται σμα των

πα ριδων μου τα πλη θη π

πα ριδων μου τα πλη θη

Καταβασία

Ἦχος Πά

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.116*

η η η το ον α α χω ρη η το ον θε ε ο

η η η το ον α α χω ρη η το ον θε ε ο

ον εν γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και π

ον εν γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και

χα ρα α α α α α α α α α α α α α α α

χα ρα α α α α α α α α α α α α α α α

 α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ υ υ η η η σα α

 α α σα α σε ε ε υ μνου ου ου μεν Παν α α

 γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ὠδή κ'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.27*

T ω δο γμα α τι τω τυ ρα νι κω οι ο σι ι οι

 τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

 θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες Ευ λο γει

 τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἀπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία ἀργή

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Τω δο ο ο γμα α α α α τι τω ω τυ υ υρ ρα

νι ι κω οι ο ο ο σι ι ι ι ι οι τρεις

παι δες μη η η πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω

βλη η θεν τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ω ω μο ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο

ον τε ες Ε ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ

γα α Κυ ρι ι ι ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὦδὲ θ'

Ἦχος λ π̣ π̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα
σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου
ου μεν Πα να γι ι α Παρ θε νε (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία ἀργή

Ἦχος λ π̣ π̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

Η χ̣ η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη

η σα α σα και χα ρα α α α α α α α

α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

σ μω κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε

υ μνου ουου μεν Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε

ε νε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ψδὴ η'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς 1985 σ.52*

^{ΠΑ}
T ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν τες +

Θε ον ω μο λο γουν φαλ λοντες ^π ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^π

Ρ α θυ μι ι αν απωθεν η μων ^π βα λω με ε θα α

και φαι δραιοι αις λαμ πα σι ^π τω α θα να τω Νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σωμεν ^π ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον ^π

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευμα τον Κυ ρι ον ^π

Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ^π ψυ χης η η μων

ε λαι ον ε εν αγ γει οισ ο πως ε πα θλων μη

θεν τες και ρον εμπο ρι ας ψαλ λω μεν ευ λο γει τε

τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ ο τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον ε δε ξα α σθε ε ι

σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προς κυ νου ου μεν το ον

Κυ ρι ον

ΠΑ
Τ ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι

τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν

τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο γει τε

τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Καταβασία ἀργή

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προς κυ νου ου ου με εν

τον Κυ ρι ο ον

ΠΑ ΖΟ ΜΕΛ
Τ ω δο ο ο γμα α α α τι τω ω τυ υ ραν νι ι

ΠΑ ΝΗ ΖΟ
κω οι ο ο ο σι ι ι ι οι τρεις παι δες μη η η πει

ΠΑ ΜΕΛ
σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω βλη η θεν τε ε ες Θε

ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω ω μο

ΖΟ
ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο ον τε ες ε ε

ΠΑ
ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι ι ι

ΜΕΛ
ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο

ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὦδὴ θ'

Η τον αχωρητον Θεον εν γαστριχωρησα

σα και χραντω κοοσμου ησασα σε υμου

ου μεν Παν αγιια Παρθενε (β')

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Τοις μαθηταις ο αγαθος γρηγορειτε εφη

σας η γαρ ωρα η ηξει ο Κυριος αγνωειει

τε α ποδου ου ναι εκαστω

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων αμην

Εν τη δευτεραςουφρικτη παρουσια Δεσπο

τα δε ξι οισ προ βα α τοις με συν τα ξον των πται

σμα των πα ριδω ων μου τα πλη θη

Καταβασία σύντομος

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη

σα σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε ε νε ε ε

Καταβασία ἀργή

Η η η η τον α α χω ω ρη η η

τον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ω ω

ρη η σα α α σα και χα ρα α α α α α

α α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

^{ΜΕΛ}
 σ μ ω κ υ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε
^{ΖΟ}
^{ΠΑ}
 υ μ ν ο υ ο υ μ ε ν Π α ν α γ ι ι α α Πα ρ θ ε ε
^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
 ε ε ν ε ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ κ'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.37*

Τ ω δο ο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι
 οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν
 τες Θε ο ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο γει τε τα
 ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ α θυ μι α αν α πω θεν η μων βα λω με ε θα

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω Νυμ

φι ω Χρι στω υ μνοις συναν τη σωμεν ευ λο γει

τε βο ων τεσ τα ε εργατον Κυ ρι ον

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ευμα α τον Κυ ρι ον

Ι κα νου σθω ω το κοινω νι κον ψυ χης η ημων ε

λαι ον ε εναγ γειοις ο πως ε πα θλων μη θεν τεσ

και ρον εμπο ρι ας ψαλλωμεν ευ λο γει τε τα εργα

Κυ ρι ι ουτον Κυ ρι ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Το τα λα αν τον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε

ι σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του

δον τος Χρι στου αυ ξη η σα α τε ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Καταβασία ἀργή

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με

εν τον Κυ υ ρι ο ον

Τω ω δο γμα α τι τω τυ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι νω ω βλη η θε ε εν

τες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ω μο λο γου ουν φα α α α αλ λο ο ο ον τες

ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον

Άλλη γραμμή συντομωτέρα

Θε ο ο ον ω μο λο γουν φα α αλ λο ο ο ον

τες

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα

και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου ου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ο ις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη σας

η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει τε α

πο δου ου ναι ε κα στω

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα

δε ξι οισ προ βα τοις με συν τα ξον των πται σμα των πα

ρι δωων μου τα πλη θη

Καταβασία ἀργή

*

Η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε

ε ον εν γα στρι ι χω ω ω ρη η σα α α

σα και χα ρα α α α α α α α α α α

α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ η η

η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου ου ου

μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε ε ε ε π

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

Η τον α χω ρη η το ον Θε ε ε ον εν
 γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και χα ρα α
 α α α α α α αν τω ω κο ο ο σμω κυ
 η η η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου
 ου ου μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε
 ε νε ε ε ε π

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Συναπτή](#)

Λουκάς Λουκά

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε
 εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη
 ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον
 με Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Αἶνοι Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω
 ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και
 εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με (γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἄινοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου

τη ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα

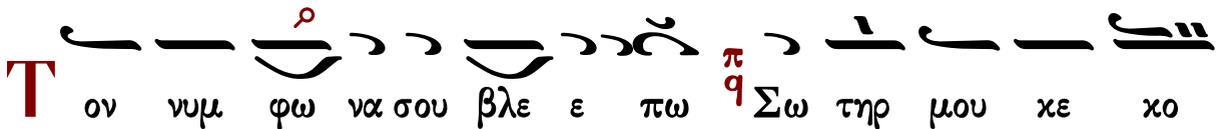
α και σω στον με ρη (γ')

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

συντομώτερον

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Τον νυμ φω να σου βλε ε πω ^{π ρ} Σω τηρ μου κε κο
 σμη με ε νον ^{ρ η} και εν δυμα ουκ ε ε χω ^{π ρ} ι να εις
 ελ θω εν αυ τω ^{ρ η} λαμ πρυ νο ον μου τη
 ην στο λη ην της ψυ χης ^{ρ Δ ρ} φω το δο τα α και
 σω στον με ^{ρ η} (γ')

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ου

ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π

α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μεις α αυ του ου σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Ἦχος ♯̣ Πα

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π αι νει ει λει ει ει ει τε π

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ω π αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

ου ου ου ^{π ρ} αι νει ει ει ει τε ε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ^{π ρ} πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

ου σοι οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ^{π ρ}

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⁴/_ϩ Πα

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Ραιδεσθινοῦ
Ἡ Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^{ρ η} αι νει τε α αυ το ο ο ν εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ^{π ρ}

Δ ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^{ρ η} σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ω ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠχος 4̣ Πα̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω τουν

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ι νει τε αυ τουν πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πασαι αι δυνα α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανεκδόσις 1991 σ.28*

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω

α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι
 οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι
 αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει
 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ♩ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

με ε ε
 Πα σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α α τω
 το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ
 ρι ι ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε

ε α αυ το ο ον εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι

στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

λι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ᾠ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη Ὅρθρος 1955 σ.22*

ⲭ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡ
ⲭ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡ

ⲡ ⲁ ⲥⲁ ⲡⲛⲟ ⲩ ⲩ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲁ ⲧⲱ ⲱ ⲧⲟ ⲛ Ⲭⲩ

ⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲛ ⲡⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟ ⲛ Ⲭⲩ ⲣⲓ ⲛ

ⲉⲭ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲛ ⲟⲩ ⲣⲁ ⲁ ⲛⲱ ⲱ ⲛ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁ

ⲁⲩ ⲧⲟ ⲟ ⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓ ⲥ ⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲧⲟⲓ ⲥⲟⲓ ⲡⲣⲉ ⲉ

ⲉ ⲡⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟⲥ ⲧⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ Ⲟⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲱ ⲡ

ⲁ ⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲉ ⲁⲩ ⲧⲟ ⲛ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛ ⲧⲉⲥ ⲟⲓ

ⲁ ⲁ ⲕ ⲕ ⲉ ⲕ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲩ ⲧⲟⲩ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲉⲓ

ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲧⲉ ⲁ ⲁⲩ ⲧⲟ ⲛ ⲡⲁ ⲥⲁⲓ ⲁⲓ ⲁ ⲩⲩ ⲛⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΜΕΛ
μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει

ΝΗ ΠΑ
ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π 9

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π 9 αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων η αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π 9 σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π 9

α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον ^η πασαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου ^η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

ε ε ε ^{π ρ}

Π ^{ΜΕΛ} α σα ^{ΠΑ} πνο η η ^{ΜΕΛ} αι αι αι νε ε σα α α τω το ον

^{ΠΑ} Κυ υ υ ^{ΝΗ} ρι ρι ρι ^{ΠΑ} ον ³ ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι

ον ^η εκ τω ω ω ων ου ρα α α νω ω ω ων ^η αι

νει τε ε ^{ΝΗ} α αυ το ο ον ^{ΠΑ} εν τοι οι οις υ ψι ι ι

ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω

Θεε ε ε ω

Αἰνεῖτε Ἄργον

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι α

αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α α μει

εις α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θεε ε ε ω

Ἄργον - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνης

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Ἁ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη Τρίτομος Ἀνθολογία Τόμος β' 1987 σ.27*

Α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ον πα α α α α αν

τες οι οι α α α α α α α γ γε ε ε λε ε ε ε

^{ΝΗ} λ οι οι οι + α α α α α α αυ του ου ου ου ου

^{ΜΕΛ} ου ου π αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ^{ΠΑ} ε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π α α α α

α α σαι αι δυ να α α α α α μει ει ει ει

ει εις αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου

^{ΠΑ} οι πρε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει ^{ΝΗ}

υ υ μονος τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ υ μονος ^{ΖΟ}

^{ΠΑ} τω ω Θ ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ρ

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Α ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη αι

νει ει τε αυ τον πα αν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων

και το υ υ δωρ το υ περ α αν ω των ου ρα νων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσταγμα ε θετο και

ου ου παρε λευ σεται

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι α βυσοι

Π υ υρ χαλα ζα χι ω ω ν κρυ σταλ λος πνευ μα καται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ρη και παντες οι βου νοι ξυ λα καρπο φο ο ρα

και πασαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πετει να α πτε ρω τα ^{π ρ}

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι ^{π ρ} αρ χον τες

και πα αντες κρι ται αι γης ^{π ρ}

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι ^Δ πρε σβυ υ τεροι με

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νου ^{π ρ}

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πασι τοις οσι ος αυτου **Δ** τοις υιοις

Ισραηλ **π** ω εγγιζον τι αυτω **9**

Α σατετω Κυριω ασμα και νον **Δ** η αι νε

σις αυτου εν εκκλησιαια οσιων **π** **9**

Ε υφρανθητω Ισραηλ επιτω ποιησαντι αυ

τον **Δ** και υιοι Σιων αγαλλιασθωσαν ε

πιτω βασιλει αυτων **π** **9**

Α ινεσατωσαν το ονομα αυτου ου ενχο

ρω **Δ** εντυμπαανω και ψαλτηριω ψαλατωσαν αυ

τω **π** **9**

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του **Δ** και

υ ψω ωσειπρα εις ενσωτη ρι α **π** **9**

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ο ξη **Δ** και α γαλ

λι α σονται ε πι των κοι των αυτων **π** **9**

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των **Δ** και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των **π** **9**

Τ ου ποι η σαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις **π** **9**

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις **ζ**

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραϊς π ρ

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοι οϊς κρι μα εγ γρα πτον

δο ξαυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οϊς αυ του π ρ

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οϊς αυ του

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως αυ

του π ρ

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα

Ἦχος Ὡ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.307*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων σου π ρ πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο α να α α ξι ι ι ι ος π ρ ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο ο

τω ω ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π το αυτο

χορος α'

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.308*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας

ου κε κτη μαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των

και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω

της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε

νος τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ ε κτι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν

εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα α

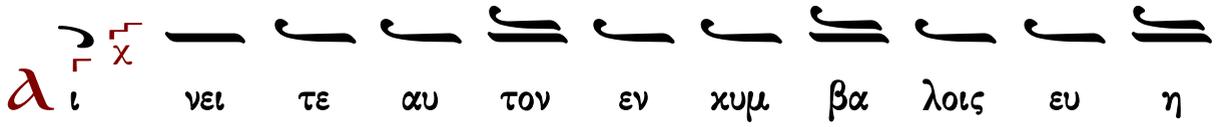
ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων των

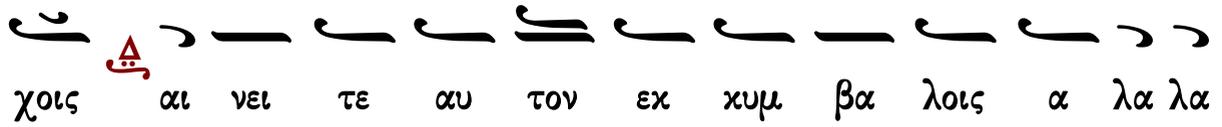
α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

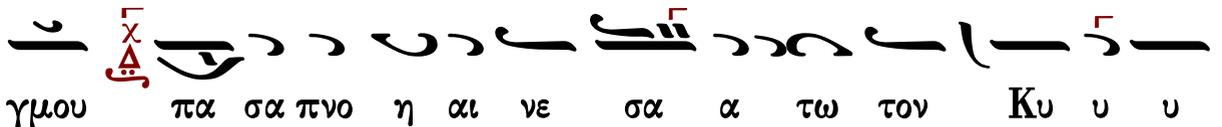
α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

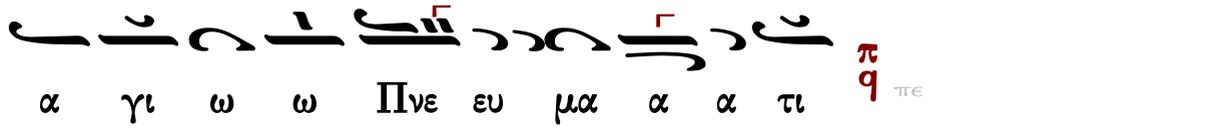
χορὸς α'

Ἦχος δὲ Πα

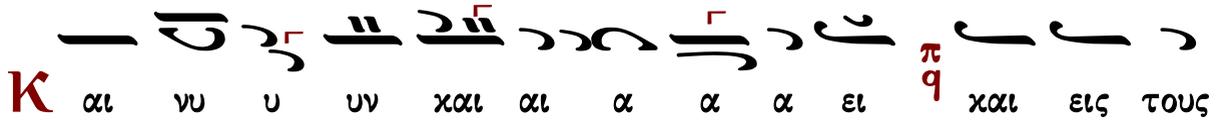
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.309*

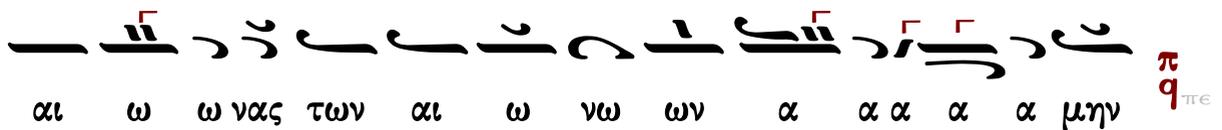
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και αι Υι υι υι ω και

α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και αι α α α ει και εις τους

αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν
 τον π ρ την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη Δ
 μη κρυ πτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου π ρ κα τα γ
 γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ
 του π ρ ι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα
 α ρ εισ ε ελ θης εις την χα ρα α α αν του Κυ ρι
 ι ου ου σου ου ου ου ου ρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π 9} αι νει τε αυ τον ^{χ π 9} κα τα το πλη θος της με γα

λω ^{π 9} συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πως εισ ε λευ σο

μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ^{π 9} ε α ⁶

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ει ει εις

το ο ον νυμ φω να ^{π 9} ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε σι ι ι του ου γα α α

μου ^{π 9} και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

αγ γε ε λων ^{π 9} κα θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου ^{π 9} και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π ρ αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ τὸ αὐτὸ ↗

χορὸς α'

Ἦχος Δε

Παναγιώτου Κηλιζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε νος

τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

τῶν ἀπαύστω ὡς Κυριεεδοοο

των ἀ ἀ πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξασοι

ξασοι

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δοοξα Πατριιι και Υι υι υι ω και α

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νω ων α α α α μην ^{π 9}

T ου κρυ υ ψααν το ος το τα α α α λα α α αν

τον ^{π 9} την κα τα κρι σιν α κου σαα σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του ^{π 9} ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εισ ελ θης

εις την χα ρα ααν του Κυ υ ρι ουου σου ου ^{6 λ}

***** ρι ι ου ου σου ου ου ου ου ^{6 λ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκι

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Γεωργίου Βιολάκι
Τριώδιον 1899 σ.436*

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π αι νει τε αυ τον χ π κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων σου πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος π

ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε π

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο

τω ω ων Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον π

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω στον με ω

ως φιλα α α αν θρω ω ω ω προς

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

χορὸς α'

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η ηχος και θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

το αυτό ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος δὲ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

π ρ

και νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

και νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

π ρ

ω ναςτων αι ω νω ων α α α α μην

ω ναςτων αι ω νω ων α α α α μην

π ρ

του κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

του κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

τον την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

π ρ

χη μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου

χη μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου

Δ ρ

π ρ

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

του ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

π ρ

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου

ου ου σου ου

6 λ

ρι ι ου ου σου ου ου ου ου

ρι ι ου ου σου ου ου ου ου

χ

6 λ

Πέτρου Φιλανθίδου

ιδιόμελα

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ω ν σου πως

εις ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι

ος ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εις ελ

θειν ει ει εις το ο ο ο ν νυμ φω ω να ο χι

των με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα

α α μου και δε ε σμι ι ι ος εκ βα

λου ου ου μαι αι υ υ πο ο τω ων αγ γε ε

ε ε λων κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω ω ω

σον με ω ως φι λα α α α αν θρω ω

ω ω προς

ει νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα το αυτο

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κεκτημαι νυμ φι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λααμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ω ν και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρεεμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να αξα ας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξα να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

συν εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να α α α α α τον σον ο που

ου η η χο ος κα α θα α α ρο ος ε ο ορ

τα α α ζο ο ον τω ω ων και βο ων τω ων α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις **Α** αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου **Α** πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

Α ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος Δ΄ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

Ν ε ε Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω

Α ω και α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

π ρ
τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ει **Α** και ει εις

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε εεγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ωων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

χορὸς α'

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ωναςτων αι ω νω ων α α α α μην

Του κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον

την κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη μη η

κρυ υ πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου ου ου ου

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς ἀΐχον, κατὰ παράδοσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμῶμεν» καὶ ἐξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν ἀΐχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἀΐχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσο κατὰ τὸ σύνθετος μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν ἀΐχον κατὰ τὸ μέλος τοῦ Κωνσταντῖνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του **π** αι νει τε αυ τον **χ** κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του **π**

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ν σου **π** πως εισ ε

λευ σο μαι ο α να α α α α α α ξι ος **π**

ε α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει

εις το ο ον νυμ φω ω να **π** ο χι των με ε ε λε

ε ε γ χει **π** ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ουου μαι υ υ πο τω ω
ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον
τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω σοον
με ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, διασκευασμένον

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του
Ε ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ω ν σου
πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να
α α ξι ι ι ι ος ε αν γαρ τολ μη η η σω συν

εισ ελ θειν εις τον νυ υμ φω ω ω να ^{π ρ} ο χι τω

ω ων με ε ε λε ε ε εγ χει ^{π ρ} ο τι ουκ ε ε ε

στι του ου γα α α μου ^{π ρ} και δε σμι ι ος εκ βα λου ου

μαι αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων ^{π ρ} κα θα

ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

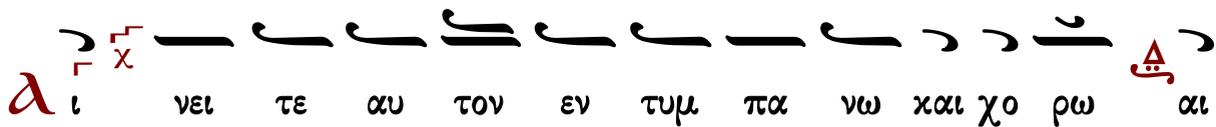
ης μου ου ^{π ρ} και σω σο ον με ε ως φι λα α

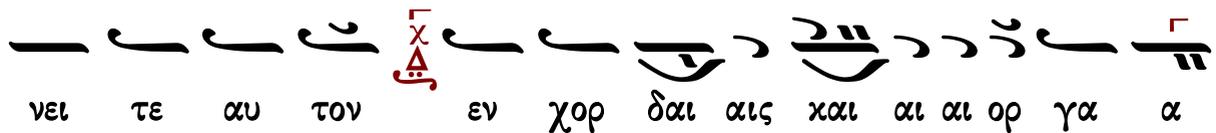
α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

^{π ρ} ^χ αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι

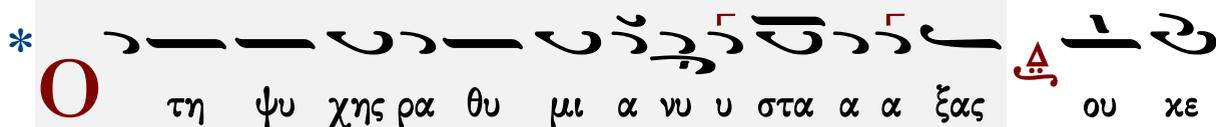
νει τε αυ τον ^{π ρ} ^χ εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

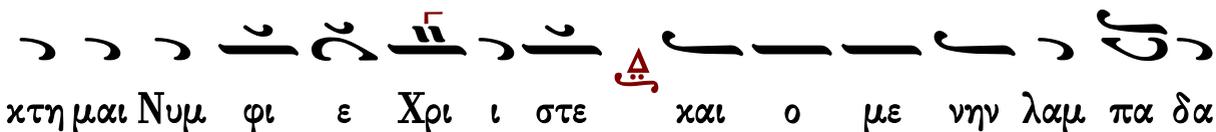
θα α α ρα ^{π ρ} τὸ αὐτὸ ↗

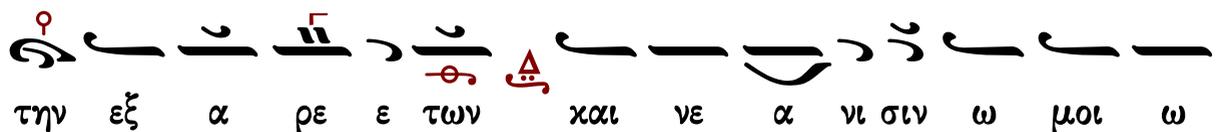
Α
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

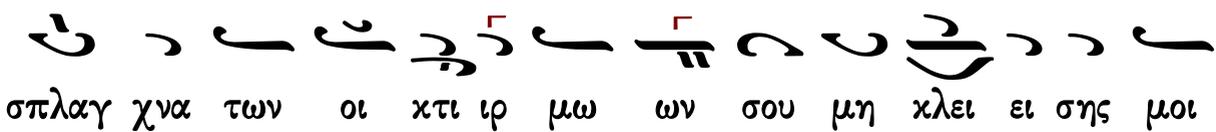
*
τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω

ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα

σπλαγ χνα των οι κτι ιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου

τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να

α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω να το

ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

ο ορ τα α ζο ο οντων και βο ων των α α πα α αυ

στω ως Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ι ι α νυ στα α

α α α α ξας

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις ^Δ αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου ^Γ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ^Γ ι ι ον ^Δ τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος ^Γ δὲ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

^Γ Δ ο ο ξα α Πα ^Γ τρι ^Γ ι ι ι και αι ^Γ Υι ^Γ υι ^Γ υι ^Γ ω ^π ⁹

και α ^Γ γι ^Γ ω Πνε ^Γ ε ^Γ ευ ^Γ μα ^Γ α ^Γ α ^Γ α ^Γ τι ^π ⁹ ^{πικπ}

^Γ Κ αι ^Γ νυ ^Γ υ ^Γ υ ^Γ υν και αι ^Γ α ^Γ α ^Γ α ^Γ ει ^π ⁹ και εις τους

αι ^Γ ω ^Γ νας ^Γ των ^Γ αι ^Γ ω ^Γ ω ^Γ ω ^Γ νω ^Γ ων ^Γ α ^Γ α ^Γ α ^Γ μην ^π ⁹ ^{πικπ}

^Γ Τ ου ^Γ κρυ ^Γ υ ^Γ ψα ^Γ αν ^Γ το ^Γ ος ^Γ το ^Γ τα ^Γ α ^Γ λαν ^Γ το ^Γ ον ^Δ την ^Δ και

τα κρισιν α κου σαα σα ψυ υ χη μη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ λε τα

θαυ μα α α σι α α α α αυ του ι να πλε ο

να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα εισ ε ε ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου

ρι ου ου σου ου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκάς Λουκά

Θις τὸν Ἐτίχον τῶν Αἰνων

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα
χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξασάριον 1820 σ.310*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως

τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε

ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι

ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν

κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα

α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι νω νει

τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ

λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο

λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι

χο νο μοι πιστοι της χα ρι τος Δε σπο τι κη ης χα α

ρα ας α ξι ι ω θω ω ω μεν αυ της η μα

ας κα τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο

ος ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης εν δοξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να α με ε ων και καθισης εν θρω Ι η

σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με

ποι μη ην αγααθε ε διααχωρι ι ι ι σης

ο δου ους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

δας διεστραμ με ναι δε ει σιν αι αι αι ευ ω

ω νυ υ υ υ μοι μη σουν ε ρι ι φοι οισ με

τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α πο λε ε

ε ε σης π αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα α ας προ ο βα α τοις ς σω στον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω προς π

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ς και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας ς και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον π

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α ας α αν θρω ω πους ς ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο

ος σου την δυσει μονα μου μορφην των πταισμα

των απαμφι ιααααα σου τη μεθεξειτων

παααθημαατωωων σου και στολην

δοοξηηησκοοσμηησας τηςσηησωωωραι

οοτηηηητος δαιτυμοναφαιαιδρον

αναδειξοντης βασιλειας σου ουως εεευσπλαα

ααγχνος

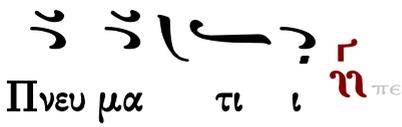
Δόξα... Καὶ νῦν...

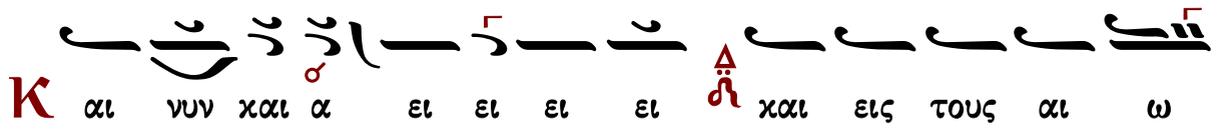
χορὸς β'

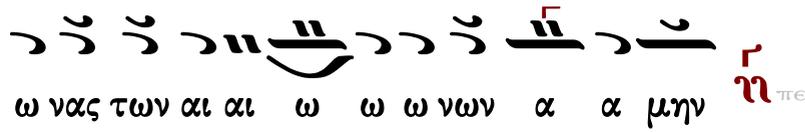
Ἦχος Γα

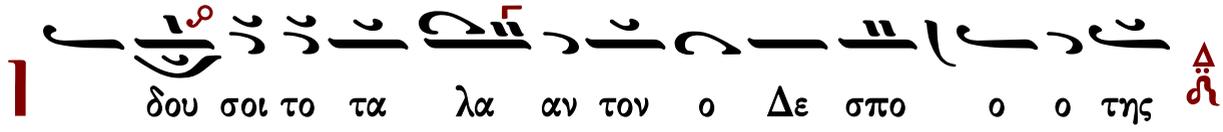
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

Δοξα Πατρι και Υιωω και αγιωω

Πνευ μα τι ι

K αι νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην

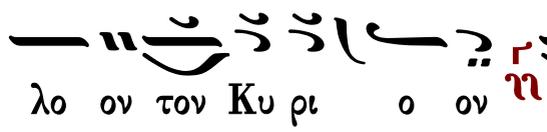
I δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της

ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νει σαι τω δε ε δω κο ο ο τι ι

δι α α α δος πτω ω χους και κτη η σαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον ι ναστης εκ δε ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α

κου ου σης μα α κα ρι ι ι α ας φω ω ω

νης εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου αυ της α ξι ω

σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι

α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Αγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα
χορός α'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σομεντο της χα αρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

χο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω

και σχορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν ^Δ και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο

τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ

της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ^π

Ε ^χ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε ^Δ και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ^Δ ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ^Δ ε των ων ει δο μεν κα κα ^Δ και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ υ

να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι

ια κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην

α γα α θε ε δι α α α χω ω ω ρι ι ι ι σης

ο δου ουους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω

υ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης

αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο

βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος
 σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων
 α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε
 ξει των πα α α θη μα α α τω ω ω ν σου και στο
 λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω
 ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α
 α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α
 α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

Ι δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να στης εκ δε ξι ι ων α αυ

του ο ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και

α κου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης

εις ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

Σω ω τηρ τον πλα νη η θε εν τα α δι α το με ε

ε γασουου ε ε ε λε ε ε ος ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

ιδιόμελα
χορός α'

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ευ τε πι στοι επ ερ γα σω ω με θα προ ο θυ

υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οισ τον πλου ου ου τον και α να λο

ο γως ε ε κα α α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ

ει τω και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον

πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν

και ως οι κοινομοι πιστοι της χααρι ιτος δε

σποτι κη ης χαα ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω

μεν αυ της η μα ας κατ α α ξι ι ι ι

ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω

ω ω ω πος

Εν ε πλησθη μεν το πρωι του ελεους

σου Κυρι ε και η γαλι α σα με θα και

ευφρανθη μεν εν πασαις ταις ημεραις ημων

ευφρανθει η μεν ανθων ημερων εταπει

νωσας ημας ε τωνων ειδομεν κακα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ Αγ γε λι κω ων

δυ να α με ε ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι

η σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι

ι σης ο δου ους δε ξι ι ι α α ας γα αρ οι

οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι ευ

ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι

οι οίς με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι α α συν

α α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων

συν α ριθ μη σα α α ας προ ο βα α α τοις

σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω πος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς

ε σ τ ι α σ ι ν π ν ε υ μ α τ ι κ η η ν τ ο υ ο υ ν υ μ φ ω ω ω ν ο ο

ο ο ς σ ο υ τ η ν δ υ σ ε ι μ ο ν α μ ο υ μ ο ο ρ φ η ν τ ω ν π τ α ι

σ μ α τ ω ν α π α α μ φ ι ι ι ι α α α α σ ο ν τ η

μ ε θ ε ξ ε ι τ ω ν π α α α θ η μ α α τ ω ω ω ω ν σ ο υ

κ α ι σ τ ο λ η ν δ ο ο ξ η η η ς κ ο ο σ μ η η η σ α ς τ η ς

σ η η ς ω ω ω ρ α ι ο ο ο ο τ η η η η τ ο ς δ α ι

τ υ μ ο ο ν α φ α ι α ι δ ρ ο ν α ν α δ ε ι ξ ο ν τ η ς β α σ ι λ ε ι

ε ι α ς σ ο υ ο υ ω ς ε ε ε υ σ π λ α α α α γ χ ν ο ς

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

Ι δου σοι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμπι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι

δι α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυρι ο ον ι να στης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη
 η και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω
 ω ω νης εις ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την
 χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου
 αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η
 θε ε εν τα α κα τα το με ε ε γα α α
 σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος

* ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμειλα
χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*

Δευτεπιστοια περ γα σω με θα προ θυ

μω ως τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη νε μει γαρ

τοις δου ου λους τον πλου ου ου τον και α

να λο γως ε εκα α στος πο λυ πλα σια α α α

α α α σω ω μεν το της χα α ρι ι ι τοος τα

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι ι

α α αν κο ο μι ει ει το διε ερ γων α

γα α θων ο δε λει τουρ γι ι ι αν λαμ προ ο τη η

τος ε πι ι τε ε ε λει ει ει ει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε του λο ο ο ο ο ο γου πι στο ος

τω α μου η η η τω ω και σχορ πι ζε τω τον

πλου ου τον πε ε ε ε νη η σιν α α α αλ

λος ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α αν θρω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ε ελ θης ε εν δο ο ο ο ξη μετ αγ

γε λι κω ων δυ να α α α με ε ε ε ω ων και

κα θι ι ση η ης ε εν θρο ο ο νω I η

σου ου ουου δι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη μεΠοι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

ναι δε ει σιν αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ υ υ υ

μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σης αλ λα τοις εκ δε ξι ω ων συν α ρι ι

θη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω

σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α αν

θρω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο κα α α α λ λει ω ραι αι αι ος

πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συγ κα

λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ

μα α α τι ι κην του νυμ φω ω ω ω ω

ω ω νο ο ο ος σου * την δει ει σι ι δαι αι μο

ο να α α μου μο ο ορ φη η ην των πται σμα των

α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α

τω ω ω ων σου και στο λη ην δο ο ο ξης

κο ο σμη η η η σας της ση η η ης ω ω ω

ραι αι αι ο ο τη η η τος δαι τυ μο ο να

φαι αι δρο ον α να α δει ει ξον της βα σι λει ας σου

ου ως ε ε ευ σπλα αγ χνος

* τη ην δυ υσ ει ει μο ο να α α μου μο ο ορ

φη η ην

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β'

Ἦχος Γα'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.175/622*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και αι α γι ι ω Πνευμα τι ι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

του ους αι αι ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω νων α α μην

Δ ου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω κο ο ο ο ο ο τι ι δι α α α

α δος πτω ω χους και αι κτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ων α αυ του ο ταν ε ε

ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη και α κου ου

ου ου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω νης ει εισ

ελ θε δου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ι ω ω

σο ο ο ο ν με Σ ω ω τ η ρ τον π λ α ν η θε ε ε ε ε ε ε

ε εν τ α δι α το με ε ε ε γ α σου ου ε ε

λε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα
χορός α'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*

Δ ευ τε πι στοι ε περ γ α σω ω με ε ε θ α προ ο

θ υ μ ω σ τ ω Δ ε σ πο ο ο τη νε μ ει γ αρ τοις

δ ου λ οι οι οις τον π λ ου ου του τον και α να λο γ ω σ

ε κα σ το ς πο λ υ π λ α σ ι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν τον

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα ανει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

να με εων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου ου ου δι

α κρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οισ με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς π

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφη μας και τα εργα των χειρων η

μων κατευθυνον εφη μας και το εργον των χει

ρων ημων κατευθυνον

Ο Νυμφιος ο καλωραιαιος

παραπαντα αας ανθρωπους ο συκαλεσας

η μας προς εστι ασιν πνευματι κληητου σου ουνυμφω

ω ω νοος σου την δυσειμονα μου μορφην

των πταισμων απαμφι ι ι ι α α α σον τη

χα ρα α ααν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης

Άγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελα
χορός α'

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ

μωσ τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου

λοι οι οις τον πλου ου ου τον και α να λο γωσ ε

κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος

τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω

δι ερ γων α α α γα α θων ο δε λει τουρ

γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει

τω κοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ

η τω και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η

σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω μεν αυ της η

μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρωω ω ω πος π

ω ως φιλα α αν θρωω ω ω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των π

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να με εων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α

κρι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην α γα θε

ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α

ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν

αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι

ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν

α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω ω προς

ἄλλη γραμμὴ

* τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε

ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α ας α

αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σα α ας η η

μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κην του ου νυμ φω

ω νο ο ο ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α α σον Δ

τη με θε ξει των πα θη μα α α τω ω ω ω ν σου π

και στο λην δο ξης κο ο ο σμη η η σα ας της χ

σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος χ ρ σ δαι τυ μο να

φαι δρον α α να δει ει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος π

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β'

^Ἦχος Ϟ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι η π_{ΠΕΚ.ΤΕ}

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ωων α α μην

Ιδου σοι το τα α α λα αν τον ο Δε σπο ο

ο ο της εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η

μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι

το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω κο ο ο

ο ο τι ι δια α α α α δος πτω ω χους και κτη

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα

αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου

ου σης μα κα ρι ι ι ας φω ω νη ης εἰς ελ θε

δου ου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α

αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ω ω σο ο

ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α

το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο

ο ο ος